

TJEN FOLKET

mars/april

1987

HVEM VAR DET SOM BLEI PAFF ?
SNU TARIFF»OPPGJØRET»
TIL 1. MAI—OPPRØRET!
GJØR »NULL»
TIL TULL!
FOR HARALDSET OG NAF!

Ut på gata 1. mai!

LEDER:

KK-KAMPANJA:

JOBBE MED FOLK!!

Når dere leser dette, har dere vært ute på minst 1 fellesaksjon i partilaget, for å verve KK-abonnenter (Noen har rullet nr.2 - og flere - også)! Kraftttaket for å få vårkampanja skikkelig igang er allerede lansert, dirkte i avisa.

Vi tror ikke at det som først og fremst gjelder nå, er å gjenta alle argumentene for å satse hardt på KK. Det virker som om det er stor enhet omkring dette.

Vi ønsker en debatt om årsakene til den treige kampanja. Men, denne debatten må ikke erstatte det å prøve ut prioriteringa av KK i praksis. Partiet har satt seg mål for KK, også i 1987. Det avgjørende for om vi skal nå disse vil nå være om vi klarer å komme oss ut til folk, for å verve abonnenter og støtteringsmedlemmer.

Som direktivet i KK sier, må vi om nødvendig sette andre ting til side for å få rydda plass til dette. Om det da skulle dukke opp politisk og ideologisk motstand, får vi ta en fight på det.

Det å "jobbe med folk" er en rød tråd i oppskrifta for å kunne nå måla i partiplanen for 1987; enten det gjelder verving, KK-abonnenter eller valgresultat. KK er satt opp som det viktigste redskapet vi kan bruke til dette. Til nå kan vi ikke si at partiet har tatt skikkelig tak i dette "høkkelleddet". Oppsettet av årsplanen framhever heller ikke godt nok KKs spesielle plass, sjøl om det står innimellom.

STERK SATSING OGSÅ ETTER PÅSKE!

Direktivet i KK krevde KK som viktigste oppgave - i første omgang fram til påske. Sjøl med bra uttelling disse ukene, vil jobbinga med KK måtte bli omfattende også etter påske. Hvor ekstraordinær situasjonen vil være, vil sikkert variere fra distrikt til distrikt. Pålegget om at "alle skal verve minst 1 abonnent" står ved lag - helt til det er nådd. Kampanja vil bli forlenga med 1 uke, fram til 9.mai.

Alle partilag må legge opp til storaksjonen på **1.mai nr.** (som kommer torsdag 30.4.), og alle større steder må ta spesielle **sommertiltak** for arbeidet med KK (Mer om dette i skriv til distrikts- og avdelingsstyrer).

Partiet har tidligere vist at det kan "slå til" i kritiske situasjoner. Situasjonen nå er spesiell. KK-året viste at det er mulig å utvide leserkretsen til KK. At denne trenden blir fulgt opp er noe av det viktigste for arbeidsfolk i Norge idag.

Borgerskapet angriper lønninger og levevilkår ellers. Men, de ser også den betydninga KK spiller for motstandskrafta. Allerde i april kan det tenkes at "Bakken-koiteen" kommer med nye angrep på avisa. En negativ kampanje på dette tidspunktet vil være svært uheldig. Skulle vi ikke derfor slå til, minst like kraftig som vi gjorde under lock-uten for nokså nøyaktig ett år siden?

SKAU

OPPSUMMERING AV KK-ÅRET

kk-utvalget

KK-utvalget sendte i fjor høst ut spørreskjemaer om resultatene av KK-året til alle avdelingene. Vi ville undersøke hvordan KK-arbeidet hadde blitt drevet under KK-året, om de forskjellige distrikter og avdelinger hadde gått framover, hva som var problemene.

Vi har prøvd å sammenfatte de oppsummeringene vi har fått hittil. Det er 15 fylker som har svart. Østfold, Nordre Nordland, Sogn og Fjordane og Rogaland er ikke med.

Vi har dessverre fått inn veldig få skjemaer fra avdelingene. Dette har gjort det vanskelig å foreta en grundig og mer "vitenskapelig" oppsummering. Det er noen få fylker som har sendt inn alle besvarelsene slik meningen var. De fleste har sendt inn en fellesoppsummering fra fylket, og kvaliteten av disse varierer en god del. Noen er preget av vel mye "synsing", mens andre

har mye tallmateriale og konkrete vurderinger. Dette har ført til at denne oppsummeringa har store svakheter. Men vi mener likevel at den gir en pekepinn på hvor vi sto i desember -86, på slutten av KK-året.

Men DERE har fremdeles sjansen til å rette opp dette. Dere har fått utsendt et nytt spørreskjema om KK-arbeidet i -87 i forbindelse med den ekstraordinære KK-diskusjonen. Ikke la dette bli liggende nederst i papirbunken, men ta det fram og fyll det ut så nøyaktig som mulig. Å bruke tid på oppsummeringer og vurderinger av arbeidet vi gjør er en forutsetning for å forstå hvordan arbeidet kan utvikles videre.

3-DELING AV FYLKENE

Vi har prøvd å plassere de forskjellige fylkene på tre forskjellige nivåer. Denne tredelinga base-

rer seg delvis på de rapportene som er levert inn, men også på opplysninger som ble lagt fram på KK-konferansen i oktober -86.

Vurderinga er ikke først og fremst basert på kampanjeresultatene som de fleste kjenner til via kampanjesida i KK. Men vi har lagt vekt på de kvalitative målsettingene med KK-året: Flere KK-aktivister, KK som en kollektiv oppgave for avdelingene, bruke KK for å bygge ut og gjenreise partiet, ut på gata og blant venner som kommunister.

A) DE MEST FRAMSKREDNE:

- Hordaland
- Vestfold
- Sør-Trøndelag

LØSSALG:

Alle disse distriktene har gjort stor framgang i løssalget: Bl.a. Hordaland som tidligere har ligget lenger bak i køen. De har fått 8-12 nye selgere i løpet av KK-året. Hordaland har 4 nye salgssteder. Sør-Tr to nye salgssteder i Trondheim og 10-15 nye selgere.

VERVING:

Her skiller Hordaland seg ut med 50% av avdelingene som driver ak-

tivt og godt vervearbeid som kollektiv oppgave i lagene. Vestfold har ikke kommet like langt når det gjelder verving som en kollektiv oppgave. 30% av medlemmene verver. De gode kampanjeresultatene skyldes bl.a. at en "fortropp" på 10% av medlemmene verver 60% av abonnentene. I Sør-Tr. driver 50% av medlemmene med verving.

Framskredent fylke

Framskredent fylke

MASSEARBEID:

Her går det et skarpt skille mellom de mest fremskredne distriktene og resten av landet. I Sør-Tr. er det 7-8 avdelinger som har uavhengige med på salg. De har gjort gjennombrudd på verving fra stand, det vil si at de er kommet over terskelen med å være redd for å stå fram og gå inn i grundige politiske diskusjoner med folk. Men de har ikke greid å bruke KK-arbeidet i forhold til rekruttering, eller trekke folk nærmere partiet på andre måter. I Hordaland selger de utafor Haukeland Sjukehus for å begynne et langsiktig arbeid med å få kontak-

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

ter på arbeidsplassen. Dette er det eneste eksemplet fra oppsummeringene på bevisst bruk av KK som metode for å bygge opp en ny avdeling.

ÅRSAKEN TIL FRAMGANGEN:

Det er først og fremst to "gode og gamle" organisasjonsregler som alltid gir resultater:

1) Alle disse fylkene har DSer som har prioritert KK svært høyt. De har ikke bare satt bort KK-arbeidet til en/ei enslig svale i DS, men har hatt jevnlig diskusjoner og oppfølging i DS/DSAU. I Vestfold er DS-leder KK-ansvarlig.

2) De har hatt en aktiv fylkesledelse som ikke bare har sett seg fornøyd med å sende ut målsettingene og så ventet på resultatene. Men de har hatt en reell politisk

Framskredent fylke

og organisatorisk ledelse av arbeidet, med tett oppfølging av avdelingene og oppsummeringer underveis. I Hordaland har de hatt egne fylkeskonferanser om KK, KK-ansvarlig har prioritert kollektive arbeidsmetoder og hele tiden kjørt ansvaret ut til avdelingene. I tillegg har DS tatt initiativ overfor de avdelingene som har hatt problemer. Det samme gjelder Vestfold, som har oppsøkt 30% av avdelingene og jevnlig fulgt opp KK på DS-plan.

ULØSTE PROBLEMER:

STORE NIVÅFORSKJELLER

INNENFOR SAMME DISTRIKTER

Sjøl i disse fylkene som har kommet lengst, spriker avdelingene i forskjellige retninger. KK-ansvarlig i Hordaland oppgir at 1/3 av avdelingen driver dårlig KK-arbeid. Disse avdelingene står fremdeles på det nivået at de ikke greier å organisere en fast salg-turnus. De har problemer med at folk ikke vil stå fram, andre sier de ikke har tid men gjør i realiteten lite partiarbeid. Det samme problemet gjelder for Sør-Tr. som også sier at 1/3 av avdelingene mangler ledelse for KK-arbeidet.

FORNYINGSARBEIDET

Dette er tydeligvis en "øm tå". Det er nesten ingen fylker eller avdelinger som nevner noe om fornyingsarbeidet, heller ikke de som er kommet lengst. Dette må vi gjøre noe med. Det gjelder ikke mye med kampanjer så lenge bøtta vår lekker i bønn!

BRUKE KK SOM RESSURS FOR Å BYGGE UT OG STYRKE PARTIET

Hordaland er et av de ytterst få fylkene som ser ut til å jobbe konkret med nye målgrupper innretta på partiutbygging.

B) MIDTSKIKTET:

- Finnmark
- Oslo
- Buskerud
- Møre og Romsdal
- Oppland
- Hedmark
- Nord Trøndelag
- Akershus
- Telemark

LØSSALG

De fleste fylkene i midtskiktet har fremgang i løssalget, men situasjo-

nen er litt mer delt enn blant de som er kommet lengst. Buskerud er et av fylkene som utmerker seg i

I midtskiktet....

denne gruppa - kanskje på vei opp i det første sjiktet? Mens Telemark har stagnert.

heller middelmådig.....

Finnmark har økt fra 2 til 4 salgssteder og 12-14 flere partimedlemmer selger jevnlig. I Oslo er det 50% økning i lørdagssalget. I Nord-Trøndelag har de fått et nytt salgssted og 5-6 nye selgere som

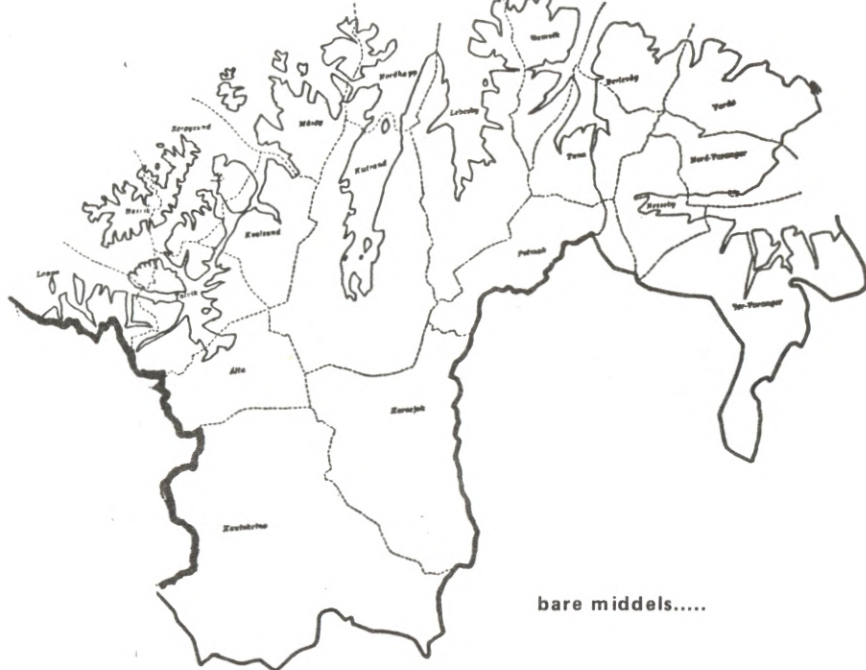
i midtskiktet....

alle er relativt nye medlemmer. Både Finnmark og Nord-Trøndelag har enkelte steder, f.eks. Alta og Verdal, som driver KK-arbeid på nivå med de mest framskredne fylkene.

I andre fylker er det mer blanda. I Buskerud har Drammen og Kongsberg gått framover, mens Ringerike og Slemmestad/Røyken har gått bakover. I Møre og Romsdal er det også to

bare middels....

bare middels....

tendenser: Ålesund utmerker seg med å ligge et hestehode foran både når det gjelder antall nye selgere og KK som ei kollektiv oppgave. I Oppland er det forholdsvis liten

i midtskiktet.....

økning i salget. I Hedmark er også situasjonen delt: Hamar/Vang-området går framover, likeså Kongsvin-

i midtskiktet.....

ger, mens Elverum har problemer bl.a. på grunn av utflytting. I Akershus er det flere avdelinger som ikke driver noen form for KK-arbeid.

i midtskiktet.....

VERVING

Fra 1/3 til halvparten av medlemmene er med og verver i disse distriktene. Unntaket er Ålesund hvor 90-95% er med. Ellers er det ikke noe gjennombrudd på kollektiv verving blant disse fylkene. Det ser ut til å være et lite skikt av medlemmer som sikrer kampanjeresultatene. Telemark har ikke kommet igang med vervearbeidet.

ULØSTE PROBLEMER

Også noen av disse fylkene er preget av de samme problemene med større og større gap mellom de aktive og passive partiavdelingene. I Nord-Trøndelag oppgir KK-ansvarlig at de sterke avdelingene har utviklet seg politisk, mens de svake "ikke en gang får til KK-arbeidet".

og i midtskiktet....

Det som først og fremst skiller midtskiktet fra de mest framskredne avdelingene er:

a) de har kommet veldig kort når det gjelder å jobbe kollektivt med KK.

b) driver ikke fornyingsarbeid. Unntak Hamar/Vang-området i Hedmark og noen steder i Nord-Trøndelag som Verdal, Levanger og Stjørdal.

c) har ikke kommet i gang med å bruke KK i partibyggingsarbeidet.

d) noen har problemer med å stable på beina en fylkesledelse i KK-arbeidet. Dette gjelder bl.a. Møre- og Romsdal.

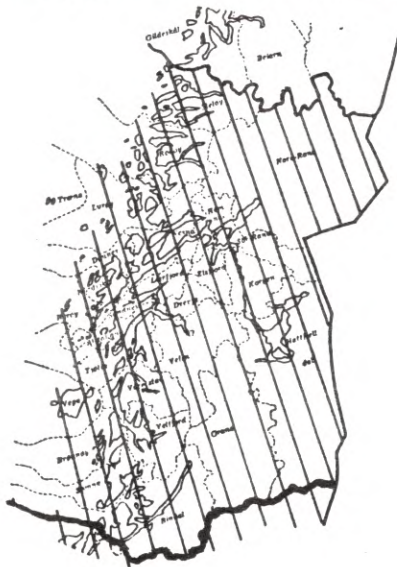
C) DISTRIKTENE MED STØRST PROBLEMER

- Troms
- Agder
- Nordland

LØSSALG

Disse fylkene/distrikta er alle prega av lite utvikling av KK-arbeidet i løpet av KK-året.

I Helgeland er det to avdelinger,

I bakleksa...

en i Mo og en i Brønnøysund, som har framgang i distr. Ellers er situasjonen likedan som i -85. Større problemer i Mo.

VERVING

Mye Tordenskjolds soldater i den grad det drives verving. I Agder er det tre personer som har verva mer enn 90% av ab.

i bakleksa....

og i bakleksa

ULØSTE PROBLEMER

Disse distriktene ser ut til å ha endel problemer. Flere avdelinger i noen av fylkene har sluttet å fungere. Noen av distriktene har også oppgitt at de har hatt politiske uenigheter i forhold til prioriteringa av KK. KK-ansvarlig i Helgeland sier at det eksisterer motstand pga følgende ideer: "KK er viktig, men dette angår ikke meg. Dette får de andre ta seg av. Jeg har nok med de oppgavene jeg har." KK-ansvarlig i Helgeland oppsummerer at KK-året ikke har ført til noen reell framgang for distriktet.

OPPSUMMERING AV DE TRE NIVÅENE

De mest framskredne: Driver godt løssalg og verving. Har hatt god framgang i KK-året, bl.a. fordi avdelingen og fylkesledelsen har prøvd (og delvis lyktes) med å gjøre KK til en kollektiv partioppgave. De har også utviklet forståelse for KK som en byggekloss i partibyggingsarbeidet. Men de har mye ugjort når det gjelder fornyingsarbeidet.

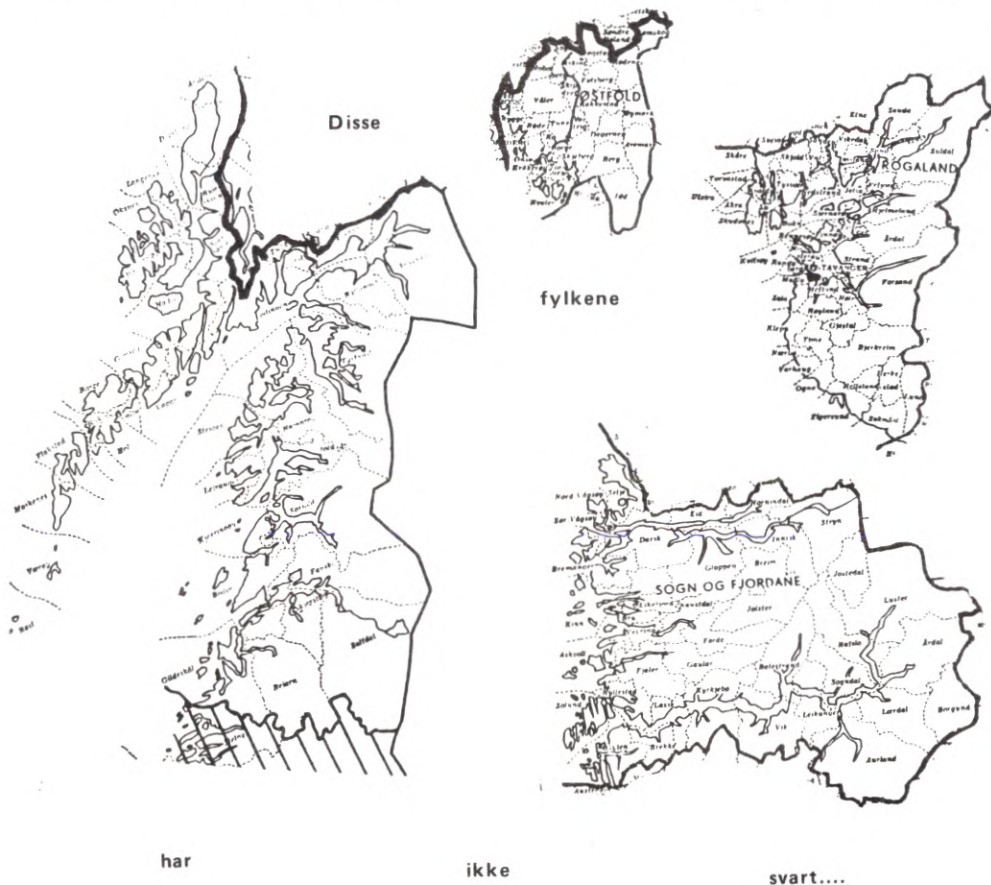
De i midtskiktet har også framgang i løssalg og verving. Men har mye igjen i å utvikle KK-arbeidet som kollektiv partioppgave.

De distriktene som har størst problemer er fylker som enten står på

stedet hvil eller også har gått litt bakover. De har problemer med å få avdelingene til å fungere. Riktignok er situasjonen delt i de fleste. Noen avdelinger har gjort litt framskritt, mens andre har lagt ned mye av aktiviteten.

KK-ARBEIDET 1987

Det er all grunn til å rope et alvorlig varsko over KK-arbeidet hittil i 1987. Vi står i fare for å miste mye av de framgangene vi vant i løpet av KK-året. Foreløpig er

det fire fylker som har greid å holde på abonnentene sine fra -86: Vestfold, Hedmark, Sør-Trøndelag og Hordaland. Flere fylker/distr. som f.eks. Vest-Agder, Helgeland, Troms, Finnmark og Aust-Agder er tilbake der de var før KK-året starta. Det er så og si ingen fyl-

ker som har drevet fornyingsarbeid i januar/februar slik planen var.

DERFOR: Et alvorlig varsko til alle distriktsstyrer!! KK-arbeidet rakner hvis dere slipper taket.

KK-utvalget
mars -87

NEDLEGGING AV KK-REDAKSJONEN I BERGEN

EN UHOLDBAR AVGJØRELSESPROSESS.

Etter valget 1983 begynte Leiv LO å skrive ganske fast for KK. Gjennom høsten -83 og våren -84 arbeidet han sammen med undertegnede for å bygge opp en redaksjon bestående av flere folk som kunne skrive. Sommeren -84 flytta LO, og Dag E. L. overtok. Det ble etter hvert klart at vi var nødt til å gjøre den økonomiske basisen tryggere for KK-journalisten, og gjennom en god del arbeid kom vi fram til et opplegg hvor KK og partiet i Hordaland delte lønnsutgifter, KK dekket telefon (3/\$) og partiet i Hordaland holdt alle faste utgifter for kontoret.

Seinere har denne ordningen blitt endret slik at KK holdt hele lønna og hele telefonregninga, mens partiet holdt lokaler. Sånn var ordningen inntil høsten -86.

Denne gjennomgangen tas med for å vise at KK-redaksjonen her i Bergen kom i stand på vårt initiativ etter en god del jobbing for å finne mulige løsninger. Sjøl om det har vært reist kritikk rundt en del av de sakene og vinklinga som KK-journalisten i Bergen har skrevet, har reaksjonen på at vi klarte å få til en lokalredaksjon vært svært god, og skal vi dømme etter det som kom fram på sommerleiren på Vestlandet 1987 misunner mange distrikter oss dette. Ikke bare det, det er helt klart at det murrer en

god del rundt i distriktet både i forhold til KK og partisentralens prioritering av distriktet.

Høsten -86 blir det klart at KKs økonomi har problemer, pga saken med Duplo-klubben, økt porto og usikkerhet mht hva Bakken-utspillet vil bety. At KK er nødt til å foreta innsparinger har jeg ikke noe problem med å forstå. Det jeg reagerer på er måten man gjennomfører nettopp på det vesle man har av distriktsredaksjon. Jeg er inneforstått med at KK-journalisten i Bergen er den dyreste KK har, bla pga telefonutgiftene som knytter seg til denne.

Alt dette er sjølsagt argumenter for å spare inn nettopp her, men mine innvendinger gjelder likevel både hva som spares og måten det skjer på.

På meg virker det som innsparingene vurderes som en KK-intern sak, vedtatt av styret for KK og godkjent på all-møtet i KK-redaksjonen (rett meg hvis jeg tar feil). Vi som har stablet denne lokalredaksjonen på beina, funnet en måte å gjøre redaksjonen økonomisk mulig, blir ikke kontaktet. Dette holder ikke, av to grunner:

For det første dreier dette seg om mye mer enn innsparinger i KK, det dreier seg om prioriteringer, og

hvor distriktet befinner seg i en slik prioritering. Derfor er det også sann at man kunne gått inn og gjort innsparinger andre steder i redaksjonen.

For det andre dreier det seg om å overkjøre oss her borte. Det er godt mulig vi hadde blitt overbevist om at det var helt nødvendig å spare inn på utgiftene her borte. Dersom vi hadde diskutert saken, finnes det sikkert andre muligheter enn full nedlegging av lokalredaksjonen. Kanskje vi kunne klart å finne måter å drive lokalredaksjonen for lavere utgifter. Men sann

som denne avgjørelsen nå er tatt er redaksjonen lagt ned, journalisten er flyttet, og vi er der vi var høsten -83.

Som det går fram her, syns jeg avgjørelsesprosessen er uholdbar, sjøl om jeg ikke skal utelukke at resultatet var uunngåelig. Samtidig som jeg ønsker å diskutere denne saken i intern-blad, har jeg også sendt over forslag til SK-økonomiutvalg om andre måter å prioritere det lønnete partiapparatet. Og jeg håper på svar på begge deler.

Jens.

GLEM IKKE KVALITETEN FOR KVANTITETEN

(3 forslag for å ta innersvingen på
Annelise bakken)

Ny KK-kampanje er over oss. Kvantitet i høysetet: Løssalg og abonnementsverving. Det sentrale materialet virker bedre og mer motivevende enn på lang tid. Alvoret i situasjonen har endelig tvunget fram noe som likner et helhetlig syn på forholdet mellom KK og partiet. Men i denne krone- og øredebatten er diskusjonen om kvaliteten på produktet, avisa, nærmest fraværende. "Den diskusjonen var vi ferdig med i fjor", får vi mærmest inntrykk av.

Vi mener å se en sakte men sikker tilbakevending til gamle synder. De store og tildels intetsigende bildene er tilbake, særlig på forsida. Begrunnelse!? Kultursidene er vel egentlig aldri blitt sann vi fores-

tilte oss at de skulle ble etter "det store skiftet". Mangler rett og slett godt stoff når man må trykke bok- og plateanmeldelser som like godt kunne stått i Dagbladet? Aviser er ikke blitt så mye politisk avis som vi ønsker oss. Hvor blir det av AKP(m-l) i aviser? Vi ønsker oss ikke månedsaviser tilbake, der vi ikke så de hundre blomstene for bare resolusjonstrær. Men skal vi kunne bruke aviser i arbeidet med å bygge partiet, må partiet synes i aviser.

De som har forsøkt å få KK til å dekke arrangementer, aksjoner o.l., til og med midt i tjukkeste hovedstaden, har erfart hvor vanskelig det er å få napp. Og vi skjønner veldig godt at journalistene ikke

kan spre seg mer enn de gjør. De gjør en kjempeinnsats. Men det er slett ikke sikkert at løsninga framover bare er satsing på bevaring/utvidelse av journaliststillin-gene.

Vi har et par forslag til tiltak som kanskje kan bidra til å gjøre situasjonen mindre dramatisk og samtidig gi ei bedre og mer kunnskapsrik avis:

En del personer blei i forbindelse med omlegginga spurt om de ville skrive fast eller uregelmessig i KK. Vel og bra, men går det ikke an å gjøre enda mer ut av det? Vi mener alle partimedlemmer og KK-lesere bør spørres om de kan delta som skribenter. Det trengs en **vervekampanje for skribenter**. Mange som har en jobb, et fag eller en interesse, vil kunne skrive kunnskapsrike politiske artikler, kronikker o.l. om det de veit noe om. Alt er interessant for en arbeiderklasse som skal overta makta! Se på bredden i Myrdals kronikker! Eksempel: Vi har et par kolleger som følte at det trengtes en faglig "utblåsning" på fagområdet vårt. Vi skreiv en serie kronikker i KK, hvor vi ikke spikka på faglige fliser, men forsøkte å sette viktige spørsmål på spissen og samtidig gjøre det tilgjengelig for andre progressive enn dem i vårt lille fagmiljø. Respsen var så positiv at et av fagtidsskriftene ba om å få trykke hele kronikkse-rien!

Alle er ikke like skriveføre, sjøl om de har mye på hjertet. De trenger hjelp i flere faser av skrivninga. Samtidig betyr det mye telefonid og arbeid for KK-journalistene å yte sånn hjelp. Derfor bør skriveføre KK-venner melde seg til en **vervekampanje for eksterne**

konsulenter, på linje med for-lagskonsulenter. Når KK mottar ideer eller artikler som ikke has-ter spesielt, kan de sendes over til en ekstern konsulent, som tar den nødvendige kontakten med for-fatteren, står for teknisk, innholds- og språkmessig bearbei-ding (hun/han må sjølsagt ha fått en viss opplæring i dette). Redak-sjonen får manus som er 80-90, kanskje 100% fullendte. KK-redak-sjonen holdes orientert om hvilke artikler som til enhver tid er påtenkt, under arbeid og nesten ferdige. Konsulentene bør oppgi hvilke temaer de har spesielt god greie på, slik at fordelingen av oppdrag ikke blir helt tilfeldig. Konsulentene får dekket telefon og porto. Ikke-partimedlemmer bør kan-skje fristes med en form fo premie-ring eller godtgjøring? Gratis ab-onnement? Konsulent 001 melder seg til tjeneste!

Det er ikke nok med panikkarta interdiskusjoner hvert 3.år om KKS kvalitet og "hva er grunnen til at folk ikke vil abonnere lenger? Nå er det nok på tide med ei omlegging igjen." KK trenger et evig halsende kobbelt av vaktbikkjer som jager avisa utenom revisjonismens henge-myr, som varsler mot farer og fin-ner vei gjennom tåka. Vi ser for oss et antall vaktbikkjegrupper med bakgrunn i partilag av ulike karak-ter, i sør og nord, i storbyer og på mindre steder. Kanskje kan noen sånne grupper være offentlige og bestå av uavhengige. Viktig i alle fall at gruppene både leser avisa og har kontakt med leserne gjennom verving, løssalg og diskusjon. KK har allerede ei venteliste for vaktbikkjegrupper, som rommer et boliglag i Indre by! Gratulerer!

Boliglag i Oslo ved Harald.

HVORDAN STÅR DET TIL MED PARTILIVET I VERVEÅRET ?

Av LIV F

På laqslederkonferansene i begynnelsen av dette året ble det lagt fram et notat fra Verveutvalget om Verveåret. En del avdelinger har brukt dette notatet i sitt arbeid. Men fordi vi har inntrykk av at en god del partimedlemmer av ulike grunner ikke har fått del i dette notatet (kanskje var du ikke på møtet der Verveåret ble diskutert), trykker vi her et utdrag fra dette notatet som er ført i pennen av Verveutvalgets leder.

*

Flammende appeller er ikke nok

Verveårets utgangspunkt er at vi må bli flere. Det krever jobbing på to nivåer: Hvordan knytte nye til oss? Hvordan holde på folk som allerede er medlemmer? Kanskje er dette enkle spørsmål - men svarene er vanskelige.

Det enkleste å gjøre for å mane til samling om et større og bedre parti, hadde vært å servere et entusiastisk opprop om vervingens betydning, de store historiske oppgaver partiet står overfor og skryte rettmessig av oppgaver vi har tatt på oss og ført framover - som eksempler til etterfølgelse. Verveutvalget har valgt å gjøre det annerledes. Vi er nødt til å grave dypere nå. Verving er ikke lett. Verveutvalget ønsker at folk skal

Fasitsvar finnes ikke. Vi ønsker at folk sjøl skal finne argumenter og foreslå løsninger. Dette blir en prosess som vil strekke seg langt utover selve Verveåret 1987, og kreve samspill mellom partiavdelingene, utvalgene og DS. Her er begynnelsen fra Verveutvalget:

Hva er vitsen?

Vi tar med oss gode erfaringer fra 1986. KK-kampanja, kvinnekonferanse, Pol-streik er eksempler på dette, i tillegg til at flere tidligere AKP'ere opplever AKP så spennende at de igjen begynner å snuse på partimedlemskap. Det er fullt mulig å bli flere. Vi ønsker å bli flere. Eller gjør vi ikke det? For av og til kan en få inntrykk av at vervespørsmålet ikke er så enkelt som "vi alle gir inntrykk av". I tillegg har mange partimedlemmer en inngrodd motstand mot alle våre kampanjer, som lett kan utarte til det vanlige pliktløpet. Et pliktløp er ikke et godt utgangspunkt for verveåret.

Det første som slo meg da jeg begynte å tenke på Verveåret, var mange spørsmål: Hvordan opplever jeg AKP i dag? Hvordan opplever jeg meg sjøl som AKP'er? Mener jeg virkelig at AKP i dag er et godt tilbud til nye folk, eller mener jeg at mye må rettes opp før jeg vil verve nye medlemmer? Er jeg stolt over å være kommunist? Ser jeg på avdelinga mi som et sted der jeg og andre får større kraft, eller som enda ett møte jeg må gå på? Er avdelinga det stedet der jeg har det mest politisk spennende? Nøyer jeg meg med å være fornøyd med en spennende diskusjon på avdelingsmøtet, selv om alle går hvert til sitt etterpå? Ser jeg resultater av mitt eget arbeid? Får jeg bare dårlig samvittighet for alt jeg ikke rekker/får til, eller klarer jeg å se hva som er

godt og hva som må bli bedre i mitt eget politiske arbeid? Den neste tanken var at dette er "farlige" spørsmål. Det surra i bakhue: "sånn kan ikke en god kommunist tenke". Men det er nettopp det "gode kommunister" må gjøre. Jeg veit jeg ikke er den eneste som stiller slike spørsmål.

Ved inngangen til et verveår er det nærliggende at mange spørsmål kommer. Slipp dem inn. Ikke noe merkverdig i det. For det handler altså om partiets framtid og vår egen. Det viktige nå er at alle tanker og opplevelser kommer fram, slik at vi vet hva vi skal jobbe ut fra. Det finnes mer eller mindre uttalte motsigelser om partiets dagligliv og mulige vekst, og som vi må jobbe med parallellt med den konkrete vervinga. I bunn og grunn setter Vervekampanja søkelyset på hvorfor vi har et m-l-parti i Norge, hvordan vi ser på oss sjøl som m-l'ere og hvordan vi ser på folk generelt.

Ser vi på oss sjøl som ledere i klassekampen?

Jeg spør meg sjøl - og også dere: Ser vi på oss sjøl og partiet som viktige i kampen for en sosialistisk revolusjon i Norge? Ser vi på andre folk som viktige? Med hånden på hjertet tror jeg at mange av oss må innrømme at vi altfor liten grad gjør nettopp det. Vi har lett for å tenke at vi sjøl ikke er flinke nok, og at andre heller ikke er flinke nok. Mange opplever seg sjøl mer som "støttemedlemmer" i AKP enn ledere i AKP, selv om det er det siste vi egentlig skal være. Eller vi opplever oss som mer eller mindre dyktige på det som er våre egne deloppgaver, og i mindre grad opptatt av partiets arbeid som helhet. For med arbeidsdeling i oppgaver er det lett å føle mindre ansvar for oppgaver som ikke er "ens egne". Vi har alle våre bord. I tillegg er det annerledes å drive partiarbeid i en stor by som Oslo enn på småsteder, der det kanskje bare finnes en partiavdeling. Dersom det skal bli jobbing med 8.mars, 1. mai, valget, KK, er det nettopp den avdelinga på det småstedet som må gjøre jobben. I Oslo blir perspektiver og arbeidsoppgaver mye lettere pulverisert, fordi det er så mange som har ansvaret. Slikt kan spre følelse... at andre enn egen avdeling har "det egentlige ansvaret".

Partiprogrammene våre proklamerer oss som et parti av ledere. Vi må spørre oss sjøl: I hvor stor grad opplever vi oss sjøl som ledere? Jeg tror at mange partimedlemmer opplever seg sjøl i liten grad som ledere som kan bidra til å utløse den

erne, enten det er SK eller DS-styrer eller enkeltkamerater som gjør en god innsats på sine delområder. Et godt grunnlag for et verveår er å ta et oppgjør med denne tenkningen. For poenget må være at vi i større grad må se på oss sjøl og andre som ledere, med mange tanker og visjoner om et annet samfunn, og forbedre partilivet slik at det blir mulig å utvikle oss videre i nettopp den retninga.

Mange partiavdelinger - og enkeltmedlemmer - preges av tenkningen om at andre er de "egentlige" lederne. Vi blir mer eller mindre spennende diskusjonsklubber på enkeltsaker som ofte har problemer med å se hva som er den store vitsen med det hele - annet enn KK-salg og deltakelse i dagskampen, uten at vi klarer å holde fast ved det store målet: Sosialistisk revolusjon i Norge. Vi har problemer med å se de store visjonene i de konkrete oppgavene. Vi må forsøke å heve blikket fra det daglige, trau- rige. Tenke på: Hva er er overordna målene for vårt parti? Hvorfor er vi sjøl blitt med i AKP? Hva er grunnen(e) til at vi av og til (kanskje ofte) henger med hue over egen og partiets innsats i klassekampen?

Samtidig skal vi se denne saka også fra en annen side: For selv om både avdelinger og enkeltmedlemmer kan mangle politisk sjøltillit, vil mange av oss kunne peke på hva det har betydd for våre egne liv å være m-l'ere. Hva hadde vi vært og gjort uten AKP? Mange av oss vil svare at vi hadde vært tausere, mer usynlige, kjedeligere, mindre aktive, mer pessimistiske og slett ikke så stolte! I Sverige raser m-l-organiseringa sammen. Ingen ting blir bedre av det. Vi holder viktige skanser i Norge. Husk også på det, når det til tider kan være vanskelig å tenne gløden. Men gløden kommer sjelden ved at en sitter i enerom og tenker.

gløden kommer når en deltar sammen med andre. Det blir ingen varig glød av bare å betale sin kontingent og gå på avdelingsmøter. Det må skje noe mer. Spørsmålet er hva. Det må vi hjelpe hverandre med å finne svar på. Men dette er sikkert: For å verve nye medlemmer til partiet må vi sjøl være overbevist om hvor viktig det er å bli flere. Vi kan ikke tenne andre hvis vi sjøl har et lunkent forhold til vårt eget produkt.

Det handler egentlig om å styrke sjøltilliten hos oss alle, sånn at vi i større grad begynner å se på oss sjøl som politiske ledere og se på folk utafor partiet (og som vi gjerne vil ha med) som personer som har uendelig mye mer å bidra med enn å være ved- og vannbærere i viktige deloppgaver som KK-salg, stemmeverving i høstens kommunevalg, standsvirksomhet osv.

Planlegger vi stillstand?

Jeg vil påstå at synet på oss sjøl påvirker den daglige jobbinga vår, og hindrer oss i å planlegge for framgang. Når en avdeling - eller et utvalg? - skal legge planer for arbeidet, er det f.eks. lett å planlegge oppgaver og fordeling ut fra hvem og hvor mange vi er pr. i dag. Jeg tror det er klokt av avdelingene/utvalgene slipper seg mer løs når langsiktige planer skal lages. Hver enkelt avdeling/hvert enkelt partiutvalg må bestemme for seg sjøl: Hva er våre oppgaver i vårt område, på vårt felt? Hvordan kan vi i vår konkrete jobbing heve blikket framover? Hvilke delmålsettinger setter vi for dette året, det neste året? Jeg tipper at problemet stort sett ikke vil være mangel på ideer og oppgaver, men derimot mangel på folk. Og en planlegging ut fra dagens antall medlemmer kan lett bli puslete og lite inspirerende. Jeg mener ikke at vi skal kaste seg ut i en idealistisk planlegging hinsides alle realistiske mål. Men ved å tenke fritt om oppgavene først, blir det mulig å stille spørsmålet: Hvem har vi som kan ta på seg oppgaver nå? Hvem trenger vi for å oppfylle mer av det vi ønsker å få til? Hvordan kan vi gjøre nye i stand til å løse disse oppgavene sammen med oss? Hva kreves det av oss? Hva kreves det av dem? Dette er viktige spørsmål når vi skal ut og verve.

Hvem skal verves?

Alle som er mulige, sjølsagt. Først og fremst de vi omtaler som vårt "omland" der vi sjøl jobber, bor og ferdes. SK-materialet som sto trykket i TF før jul skiller ut fire bevegelser som

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
Spesielt sentrale har det gjelder verving: kvinnebevegelsen, opposisjonen i fagvebevegelsen, anti-imperialisme/rasisme og miljøbevegelsen. DS i Oslo ønsker at verveåret skal ha en spesiell innretting på kvinner, og spesielt på kvinner i arbeiderklassen. Men poenget er at vi ikke sier nei til noen. Noen avdelinger/utvalg vil kanskje få nok av folk på lista over mennesker som skal spørres om medlemskap. Andre avdelinger vil bli nødt til å granske sitt massearbeid, hvis det viser seg at lista over mulige kandidater blir skrin. Ingen grunn til å henge varig med hue for det. Å diskutere avdelingas og enkeltmedlemmenes massearbeid er et nyttig utgangspunkt. Dessuten er det helt nødvendig. Om ikke uttellingene viser seg det første halvåret, er det ingen grunn til å fortvile. Det er greit å være utålmodig, men revolusjonær tålmodighet er heller ikke å forakte når vi snakker om verving og partibygging.

Hvordan skal vi verve

Det sier seg sjøl at den enkelte avdeling/utvalg/enkeltmedlem må konkretisere arbeidet med Verveåret. Men en sak bør understrekes: Det er ingen vits i å verve nye til et usynlig parti. Avdelingene og utvalgene må vise seg fram. Men vise seg fram som kommunister, slik at det eksterne arbeidet skal skape flere kommunister og slik at nye kommunister synes det er viktig å delta innafor. Dette er ikke alltid så lett. Det gjøres f.eks. mye godt arbeid med tiltak av typen "Rødt Forum"; offentlige møter om spennende temaer der mange ikke-partimedlemmer også kommer. Men titusen-kronersspørsmålet er jo om slike arrangementer skaper flere kommunister, eller om de flinke kameratene som står bak slike opplegg bare føler seg sjøl som møtearrangører som andre kan høste gevinsten av. En annen kilde til rekruttering er bøllekursbevegelsen, som er noe av det aller lureste partiet har satt i gang i de siste åra. Bøllekursbevegelsen har hittil både gitt uttelling i form av noen nye medlemmer, og trukket andre kvinner

tikken vår. Disse kursene bør drives som en del av avdelingenes massearbeid. Slike kurs er en utmerket anledning til å få oversikt over nye og interesserte kvinner, og vil gjøre omlandet større.

Ikke bare må avdelingene vise seg fram som kommunister. Det gjelder også enkeltmedlemmer. Det er de færreste av oss kommunister som tilbringer mer tid hjemme enn ute blant folk, uansett om vi har 0 eller 13 unger. Men problemet er ofte at vi er usikre på hvordan vi skal være kommunister ute blant folk. Vi kan lett bli tilbakeholdne og tenke at vi er noen jækla plageånder og maskinmennesker som alltid har en eller annen oppgave vi skal prate med folk om. For vi vil jo gjerne være noe annet enn bare det. Det er viktig å diskutere hvordan vi forholder oss til andre folk. Hvor mye tid bruker vi på andre folk? Hvordan bruker vi den tida? Hva sier vi til de vi ønsker å verve? "Goddag, jeg heter AKP, vil du bli med"? Egentlig bure vi lage en "håndbok" i takt og tone for m-l'ere, slik at vi blir flinkere til å forholde oss til folk som kommunister. Og kommunister er allsidige mennesker, ikke maskiner som kjører et avskrekkende pliktlop.

Hvordan holde på nye (og gamle!) medlemmer?

Mange av de som i de siste åra er blitt med i partiet, har forsvunnet igjen. Grunnene kan være mange. Verveutvalget mener det er to viktige forutsetninger som må oppfylles for at nye medlemmer skal bli i partiet (og for at gamle medlemmer også skal forbli kommunister!):

1. Nye medlemmer må få makt. De må føle at deres innsats og deltakelse i partiet betyr noe. Avdelingene og gamle medlemmer må være lydhøre overfor nye medlemmers forventninger, synspunkter og behov. Det er ikke sikkert at avdelingslivet skal fortsette i sitt vante gamle spor, hverken når det gjelder arbeidsstil eller oppgaver. Vi må gi albuerom og slingringsmonn for innspill som nye medlemmer alltid har. Og mange av oss har vel opplevd nettopp dette: At nye medlemmer kan gi nytt blod til et traurig avdelingsliv, når de ikke bare blir møtt med klamme ulltepper og signaler om at avdelingene har "funnet sin endelige form". Nye medlemmer må få tilbud om skolering, slik at den enkeltes politiske sjølsikkerhet blir sterkere. Fadderordning for nye medlemmer er et godt prinsipp, dersom det ikke bare blir en

formell bestemmelse uten oppfølging. Noen partimedlemmer som tenker tilbake på sin egen start i partiet mener at det å bli vervet sammen med flere andre samtidig fungerte bra - da blir det enklere å føle at en kan bestemme premissene for arbeidet. Det er enklere å legge premissene for arbeidet når nye kommer inn i flokk. Det finnes også andre konkrete måter å gi medlemmene makt på. Nye medlemmer kan gis makt ved at de fort slipper til i avdelingsstyret. På denne måten kan nye medlemmer få formell mulighet til å legge premissene for hva avdelinga skal gjøre og diskutere. Men forutsetningen for at dette skal innebære reell makt, er at styreverv ikke blir sett på som avdelingas kjedelige restoppgave, som mer verdige medlemmer ikke har tid og lyst til.

2. Nye medlemmer må få oppgaver

Den beste læring/opplæring skjer ved at du sjøl deltar. Nye medlemmer skal ikke ha en vente-og se-posisjon, der de først får sjanse til å ta på seg nye utfordringer når de på ett eller annet mystisk vis har fått "godt nok politisk nivå". Vi skal ikke være redde for å be nye medlemmer ta på seg utfordringer. Ofte er folk mye lurere og flinkere enn de både sjøl og andre tror, og vil vokse med oppgaver de tar og får. Men forutsetningen er selvsagt at nye medlemmer får hjelp til å gjennomføre oppgavene, og ikke blir overlatt til seg sjøl og sitt eget hode. Dette poenget understreker bl.a. betydningen av en fadderordning som fungerer

og gode skoleringstilbud. Noe skolering vil skje i partiskole-regi. Men mye må nødvendigvis skje på avdelingsnivå. Da må avdelingene kunne diskutere ikke bare de store, obligatoriske diskusjonene, men også kunne ha møter om dagsaktuelle temaer, enten det er Tsjernobyl eller bankrenta. For folk rundt oss er ofte opptatt av slike temaer, og vi kan være usikre på hva vi og partiet egentlig mener om dette og hint. Ofte blir det nok også slik at medlemmer stiller med sine enkelte hovedoppgaver, uten følelsen av at dette arbeidet blir en del av avdelinga - eller utvalgets - daglige virke. Dessuten må den enkeltes oppgaver i større grad bli en del av avdelingslivet. Styrene har en viktig misjon her. Gjennomgår ditt styre hva som har skjedd med enkeltoppgaver og enkeltmedlemmer siden forrige møte? Ofte har det enkelte medlem også liten oversikt over hva andre medlemmer i avdelinga gjør. Særlig gjelder nok dette i forhold til medlemmer som har sine hovedoppgaver utafor avdelinga. Liten oversikt fører gjerne til oppslittede/ensomme følelser. Et enkelt redskap for å gjøre i det minste noe med dette, er å ta faste runder på avdelingsmøtene der alle kort forteller hva de har gjort siden sist. (Og NB! ikke bare runder på hvor mye KK-arbeid den enkelte har drevet). En annen sak er at det må gå an å formidle mye mer til hverandre om hvordan vi har det allment, nettopp for å tackle bedre de menneskelige påkjenningene det er å være kommunist. For de finnes også. Kvinnene som sitter i det nåværende DS har f.eks. en egen gruppe som jevnlig møtes for at kvinnene sammen kan styrke det kollektive lederskapet. Hvert møte starter med en runde om "hvordan har du det i dag". Det hender at denne runden kan ta hele møtet. Men det er helt i orden! For dette er ikke noe psykologisk pisspreik, men helt nødvendig for at vi skal kjenne hverandre som allsidige mennesker, kjenne andres situasjon og tanker og dermed kunne utvikle oss politisk. Det er mye ugjort når det gjelder partistil og partiliv. Den "naturlige avgangen" i partiet er altfor stor, og er en viktig grunn til nedgangen i medlemstall - selv om nye medlemmer stadig blir med.

Et Verveår vil gi oss sunne utfordringer, fordi vi blir nødt til å utvikle avdelingene og enkeltmedlemmene politisk, granske det indre partilivet, vurdere vårt eget massearbeid kritisk. I denne prosessen er ingen tanker "forbudte". Min konklusjon er denne: Gode kommunister må tenke kritisk ikke bare om samfunnet, men om seg sjøl, partiets stil og partiets oppgaver.

SOMMERLEIRENE 1987

☐ HOVEDLEIREN FOR ØST- OG SØR-NORGE

Hovedleiren for øst- og sør-Norge blir i år på Tromøya i tidsrommet fra søndag 5.juli til lørdag 11.juli.

Det blir 2 hovedtemaer, RV-valgkampverksted og et internasjonalt tema.

Pris omlag 8-900.- pr. person/uke.

PIONERLEIR arrangeres i samme tidsrom, og stedet blir også her Tromøya, men leiren vil ligge et stykke fra Rød Front-leiren.

VELKOMMEN PÅ SOMMERLEIR! God anledning til å friske opp gamle Tromøya-minner (for gamle »travere») - og for alle til å være med å skape NYE HØYDEPUNKTER.

☐ BÅTLEIR

på Hvaler 11 - 18 juli.

Ikke alle trenger å ha med båt, men telt og turutstyr nødvendig.

På melding innen 4.juni til: »BÅTLEIR, boks 63 Bryn, 0611 Oslo 6» eller tlf. 02- 64 93 20, Hans.

☐ ANDRE LANDSDELSLEIRE

Vi regner med å få en fullstendig oversikt i 1.mai nr. av KK.

☐ SOMMERLEIR I BELGIA

PTB arrangerer sommerleire i tidspunktene 20 - 26 juli og 27 juli til 2 august. PTB er det eneste m-l-partiet i Europa ved siden av AKP, som har en viss innflytelse politisk, og å delta på sommerleirene deres burde ha interesse for de fleste medlemmene av AKP.

*Flere opplysninger kan fås ved henvendelse til Peter 'n, tlf. 02
' 50. De som bestemmer seg for å dea, kan også kontakte Peter for
formidling av på melding, pris o.å. opplysninger.*

OM PARTIØKONOMIEN

UTTALELSE FRA KONFERANSE FOR DIS-
TRIKTSPARTIENES ØKONOMIANSVARLIGE
JANUAR 1987

DISTRIKTSSTYRENE MÅ STYRKES

En analyse av den politiske situasjonen i partiet nå tyder på at styrking av distriktsstyrene er en helt avgjørende forutsetning for politisk og organisatorisk framgang. De relativt svake resultatene av kampanja for å styrke grunnorganisasjonene henger også trolig på at mellomledet er for lite utviklet. Utviklinga av distriktsstyrene er derfor nøkkelen i den nærmeste tida.

DET ER NØDVENDIG Å ANSETTE FOLK

Kasserererkonferansen går inn for bruk av ansettelser som et viktig tiltak for å styrke partiledelsen på distriktsnivå. Målsettinga for dette kan f.eks. være en til to halvtidsstillinger i hvert distrikt. Stillingene bør knyttes til den politiske ledelsen av partiets arbeid. Dette vil ikke bare øke de knappe ressursene vi har av partiledere, men også gi noen av dem en arbeidssituasjon som utnytter evnene deres bedre og gir dem bedre muligheter til å utvikle seg som ledere.

Vi kan ikke forvente at vi skal kunne hamle opp med et godt organisert hersker- og propagandaapparat som har alle mulige midler til sin

rådighet, bare ved å basere oss på folk sin innsats i fritida. Sjøl om slikt arbeid bestandig vil være uhyre viktig, må det kompletteres med - og kan drives mer effektivt i samarbeid med - yrkesrevolusjonært arbeid.

Dette perspektivet stiller finansieringa av distriktsstyrene på dagsorden. Sentralen trenger også å styrkes med ressurser, men det viktigste nå er likevel distriktsstyrene.

KONTINGENTEN

er vår viktigste inntektskilde og ryggraden i partiets virksomhet. Kasserererkonferansen vil peke på at vi på langt nær får inn all kontingenten:

- for det første viser det seg stadig at kontingenten ikke blir justert i tråd med at inntekten øker.

- for det andre har vi et stort skikt av ikke eller seint betalende medlemmer. Dels blir kontingenten betalt lenge etter fristene, og dels er det kontingent som aldri blir betalt. Pr.januar -87 er det ennå over 20% av medlemmene som ikke har betalt for 2.termin -86.

NYE INNTEKTSMULIGHETER

Konferansen har også diskutert nye inntektsmuligheter for partiet. Hvis vi skal få yrkesrevolusjonære i distriktene, er det absolutt nødvendig med inntekter ut over kontingenten.

SYMPATISØRSTØTTERING

På kort sikt mener vi den viktigste inntektskilden ligger i å sette ut i livet planer om en symatisørstøttering, et tiltak som ble lansert våren 1985. Vi syns at inntektene fra denne ordninga i all hovedsak skal tilfalle distriktene og være den ressursen som i tillegg til kontingenten gjør det mulig å tilsette folk lokalt. Konkret foreslår vi at 75% tilfaller fylket sjøl, og at de resterende 25% fra-trukket administrasjonsutgifter fordeles på distriktene etter vurdering fra SK. (F.eks. til svært reisebelasta distrikter, eller til distrikter der det er spesielt viktig å satse politisk.)

Vi går inn for følgende tidsplan:

- i vår setter noen få fylker igang for fullt, ØKU følger opp disse nøye for å vinne erfaringer. Ellers starter fylkene opp etter som de har ressurser til det.
- til høsten starter hele landet for fullt i tilknytning til den planlagte studiesirkelkampanja. Alle deltakere på sirkler må i

Hvem er aktuelle målgrupper for sympatisørstøttingen?

- tidligere medlemmer som har forlatt partiet av arbeidsmessige grunner eller pga uenigheter. Dette er ofte "eldre" folk med rimelig høy inntekt som kan tenke seg å bidra i hvert fall økonomisk.
- folk som bor på steder der partiet ikke er organisert, men som står nært partiet og kanskje ville ha vært medlemmer dersom de bodde på et sted med partiorganisasjon.
- KK-abonnenter
- deltakere på sympatisørsirkler
- de som blir spurt om å stå på RV-lister
- deltakere på bøllekurs

BIDRAG FRA ARV

På litt lengre sikt mener vi at bidrag til partiet av arv bør kunne bli en viktig inntektskilde for hele partiet. I denne omgangen er det viktig å reise diskusjonen om dette spørsmålet i partiet. Som et utgangspunkt syns vi det burde være mulig å få enighet om at minst en viss % av en arv bør betales til partiet. Synspunktene på konferansen gikk i retning av at det burde ligge et sted mellom 10 og 20%.

Synspunktene fra kassererkonferansen, lagt fram her, og det som sto om partiøkonomien i forrige TF, burde kunne få igang en diskusjon. Det ville være nyttig for jobbinga med opplegget av partidiskusjonen om økonomi, som vi skal ha til høsten.

RED.

(REFERAT FRA SEMINAR HØSTEN -86)

BAKGRUNNEN

Et lenge vedvarende behov for å utvikle en egen politikk på fagforeningsarbeidet i Nordsjøen, og oppfølging av et seminar avholdt våren -86 om oljepolitikk (OPEC osv), var bakgrunnen for seminaret. Møtelederen benyttet anledningen til å klare ut endel misforståelser om utkastet til arbeidsprogram, kapittel 4. Han trakk fram at både NOPEF og OFS ikke er brukbare i nåværende form, men at det er behov for et petroleumsarbeiderforbund. Innledningsvis trakk han fram det banebrytende arbeidet Jern & Metall gjorde i 20-årene, og fagopposisjonen i 1911 er erfaringer vi må se på for å bygge et nytt petroleumsarbeiderforbund. Dette mangler i arbeidsprogrammet.

Slik det er i Europa idag med fagbevegelsen på defensiven, må vi forsvare LO og gå mot oppsplitting. Dette må likevel ikke være hoved-

spørsmålet om Nordsjøen. Vi er fortrinnsvis for at alle skal være i LO, men det viktigste er at organisasjonene har en kamplinje.

FRA INNLEDNINGENE

Fagbevegelsen i havet ble dannet etter amerikansk mønster, siden LO i utgangspunktet satte seg sjøl på sidelinjen pga konservativisme. Pga press fra medlemmene utviklet disse seg til å bli tøffe organisasjoner. Når oljearbeiderne begynte å få styrke, kom en masse metoder for å knekke fagorganisasjonene. Stikkord her er oljeadel, udisiplinerte arbeidere og narkotikahets.

Av arbeidsforholdene kan vi si at NOPEF for det meste organiserer det "proletære" skikt av arbeiderne, mens OFS har medlemmer som har de "sikreste" jobbene. Vi må jobbe for et pet.arb.forbund som sannsynligvis vil ha 22-25000 medl. Fra oljeindustrien. Det blir viktig å få

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

en klasseavgrensning av medlemsmassen (formenn). Slik stoda er idag vil ikke dette være mulig på 6-7 år. NOPEF er borgerskapets viktigste kontrollmekanisme, og NOPEF vil ikke gi makten fra seg. Vi må arbeide for at klubber går inn i NOPEF og OFS og bygge **ned** andre forbund. Vi må styrke OFS med kontraktorer, slik at dette forbundet ikke blir småborgerlig. Idag må partiets medlemmer likevel være organisert i **både** OFS og NOPEF.

FRA DISKUSJONENE OG VEDTAKENE

Diskusjonene ble ganske springende som tydelig understreket behovet for å få diskutert disse sakene. Det var også mange spørsmål å ta stilling til.

I hovedsak kan vi oppsummere at deltakerne støttet tanken om **ett** pet.arb.forbund, men uenigheten gikk på vilke premisser en skal jobbe for dette. Av vedtakene kan vi oppsummere følgende:

"Partiet kjemper alltid for å forene arbeiderklassen i kampen for dens interesser - dvs. vi er for at de ulike delene av arbeiderklassen organiserer seg i en felles organisasjon. Den organisatoriske splittelsen som finnes i arbeiderklassen, f.eks. mellom "gule" og "røde" foreninger, svekker klassens kampkraft. Vår linje er å kjempe for at arbeiderklassen etablerer seg som sjølstendig klasse, og ikke samarbeider med/underordner seg borgerskap i stat og/eller privat. Politisk gir dette seg uttrykk i at vi kjemper mot at arbeiderklassens organisasjoner støtter DNA eller Høyre. Ideologisk betyr dette at vi bekjemper samarbeidsideologien med eller uten rød frakk. Vi kjemper kort og godt for enhet på klassekampens grunn.

LO-ledelsen er først og fremst en

arbeiderorganisasjon. Det er riktig at deler av LO-ledelsen tilhører monopol-borgerskapet, og at LO ikke er demokratisk, og at ledelsen i LO fører en borgerlig politikk. Men det forandrer ikke at grunnenhetene i LO-klubbene og foreningene i prinsippet kontrolleres av medlemmene. Det er av aller største betydning at revolusjonære jobber i LO.

For å styrke enheten og kampkraften til arbeiderklassen i petroleumsindustrien er det nødvendig å kjempe for at klubbene, foreningene og forbundene samarbeider i å fremme felles krav. En ytterligere styrking av kampevnen vil være å få til et petroleumsarbeiderforbund. Dette forbundet ville måtte ha flere avtaleområder, da situasjonen er forskjellig for de ulike delene av arbeiderklassen i petroleumssektoren.

Et pet.arb.forbund bør omfatte både offshore og onshore arbeidere. Med hensyn til avgrensning av medlemsmassen, så bør ikke fagorganisasjonen organisere folk med "disiplinær myndighet". Ikke-arbeidende formenn er et eksempel på folk med disiplinær myndighet. Med hensyn til tekniske funksjonærer så vil nok de fleste kunne bli medlem. Vi er for en samling av NOPEF og OFS til ett forbund og at spørsmålet om medlemskap i LO avgjøres ved uravstemning.

Så lenge det ikke blir ett forbund av NOPEF og OFS, er det rett å ha folk i begge to. Det er ikke rett å hevde at en av dem er så mye bedre enn den andre at vi **satser hovedsaklig på en av dem."**

Så langt var seminar-deltakerne stort sett enige. Men det hadde kommet klart fram i diskusjonen at det er uenighet om hvordan oljearbeiderne skulle samles i ett forbund, og om det nye forbundet

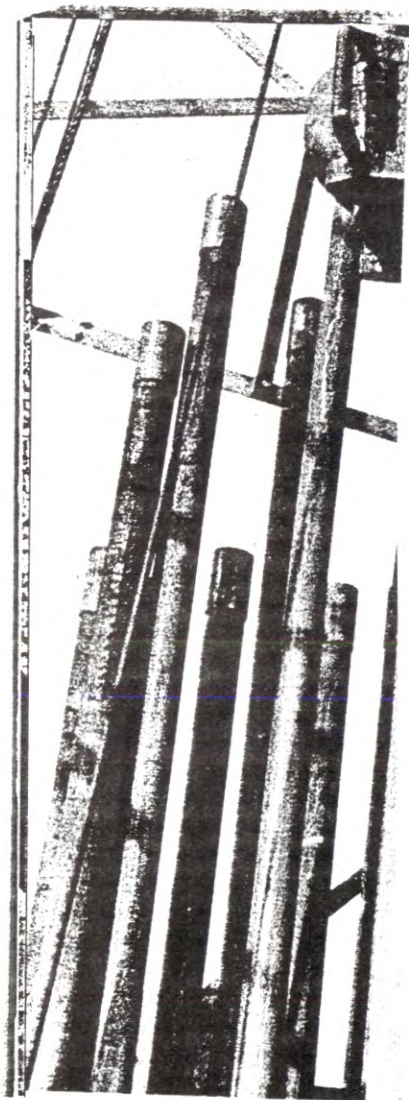
skal/skal ikke være med i LO. Dette utkrystalliserte seg i to viktige avstemninger.

Den første avstemningen gikk på hvor radikalt en skulle bygge opp Oljekartellet. Flertallet (50%) mente at man først skulle prøve medlemskap i NOPEF, dernest OFS. Mindretallet (40%) støttet også at klubbene/foreningene skulle ut av Oljekartellet, men ikke noen prioritet på NOPEF eller OFS.

I den andre avstemningen gikk flertallet inn for ett pet.arb.forbund uten at LO-medlemskap skulle være noen betingelse. Mindretallet (40%) gikk inn for at et slikt forbund skulle være med i LO, men at det spørsmålet ikke er viktigere enn å få til et pet.arb.forbund.

En annen sak som også avslørte at det står forskjellige syn på CAF-streiken under tariffoppgjøret, er at en ikke fikk full oppslutning om forpleiningspersonellet sitt krav til lik lønn for likeverdig arbeid. Et mindretall, 20%, var uenig i dette kravet. I forhold til den forestående OFS-kongressen ble det gjort endel vedtak som representerer vårt syn på endel av sakene. Bl.a. støtter vi forslaget om sammenslåing til ett forbund.

For å sikre at forpleiningspersonellet skal kunne fortsette kampen for sine krav i et nytt OFS-forbund, mener vi at arbeiderne innenfor samme tariffavtale skal bestemme kravene og stemme på forslag til eventuelle nye avtaler. Dette er i strid med hva OFS-ledelsen legger opp til.

I vårplanen for partiet er det satt opp en obligatorisk diskusjon om folkekrig. I desember TF forlår materialet som skal danne grunnlaget for diskusjonene i de enkelte avdelingene. Det gis en kort begrunnelse for hvorfor det er viktig å diskutere dette. Begrunnelsen går først og fremst ut på at de standpunktene som AKP(m-l) har hatt har vært feilaktige.

Partidebattene kan føres på mange plan. Obligatoriske diskusjoner er det høyeste planet diskusjonen kan foregå på. Først og fremst fordi obligatoriske møter krever så store ressurser satt i sving om en enkelt sak. Å diskutere folkekrig på denne måten våren 1987 er misbruk av ressurser. Utfra det materialet som er lagt fram kan jeg delvis være enig i at partiets linjer på spørsmålet kan trenge til en rehabilitering, men dette kan skje på tusen andre måter. KK, Røde Fane, RF, Røde fora, ja gjerne i Ny Tid

for den saks skyld.

SK har vel antakelig tenkt dette som en del av arbeidsprogramdiskusjonen. Jeg kan ikke skjønne annet enn at det må være et hav av andre spørsmål å gripe fatt i. Jeg vil bare nevne ett: Miljøspørsmålet. 1986 var det året i verdenshistorien som har skadd jordas økologiske system mest. Utviklinga peker, sagt på en pen måte, rett i dass. De praktiske og teoretiske problemene for oss som kommunister står i kø for å begynnes på. Det hadde vist at AKP er et levende parti, noe å verve til. I stedet vedtar SK en av de mest rituelle av alle diskusjoner vi har brukt tid på.

Jeg veit ikke hvordan denne diskusjonen har blitt lansert, vedtatt osv. Men mine mistanker går i retning av det som på godt norsk kalles lobbyvirksomhet. Det som er viktig i partibyråkratiet er ikke nødvendigvis riktig for partiet. En

voldsom krangel i Gøteborggata 8 ikke det.

høres ikke engang på den andre sida

av Freia sjokoladefabrikk. Glem

Inge N , boligavd. Oslo

melding

»KLASSER I NORGE«-heftet, som det er redegjort for i febr. TF,
er ferdig i månedsskiftet mars/april.

Distribusjonsopplegg: Som redegjort for i febr. sendinga.

melding

HEFTER FRA

BRUK DEM – OG SPRE DEM!

»INNLEDNING KVINNEKONF.» v/ K. E. [redacted]

»JENTER OG UTDANNING» v/ flere

»KVINNER I KVINNEYRKER» v/ flere

»MANNSROLLA» v/ A. L. [redacted]

»LESBISK KAMP» v/ R. [redacted] og E. [redacted]

BESTILLES FRA STUDIJETJENESTER A/S

GØTEBORG GT. 8

0566 OSLO 5

KVINNEKONFERANSEN

".....OG ALLE SOM ØNSKER TF REKKER OPP HANDA.."

INNHold:

Om Klassekampen

Leder: KK-kampanja.....	s. 2
Oppsummering av KK-året - fra KK-utvalget.....	s. 3
Om nedlegginga av KK-redaksjonen i Bergen - av Jens.....	s.11
"Glem ikke kvaliteten for kvantiteten" - boliglag Oslo.....	s.12

Om verveåret

Hvordan står det til med partilivet i verveåret? - av Liv [redacted].....	s.14
---	------

Sommerleirene 1987.....s.23

Om partiøkonomien

Uttalelse fra konferanse.....	s.24
-------------------------------	------

Om fagorganiseringa i Nordsjøen

Uttalelse fra seminar høsten -86.....	s.26
---------------------------------------	------

Debatt ellers

"Hvorfor i all verden folkekrig?" - av Inge [redacted].....	s.29
---	------

Melding om "Klasser i Norge"-heftet.....	s.30
--	------

Annonse om hefter fra kvinnekongressen.....	s.31
---	------